

FARKAS ARNOLD LEVENTE

szajhákról

„A nők kiismerhetetlenek”

– írta fel Bátky egy papírszeletre, melyet gondosan eltett.

vereség, pócsmegyer, hús
január huszonkilenc, szerda,
holnapi versem megírom
máma, ókori templomrom
tornya, mint minden alkalom,
hirdeti a feltámadás
szagát és illatát, ha más
lehetnék, nem volnék tamás,
inkább ingó kőszikla, mint
tengerparton ami meging
újra és ismét és megint

Cintányérral
cimbalom
csatangol csúf
csúcsokon.

Cédulára
cetli „hull”,
csámcsog kicsit
nyolc hucul.

Csinnadratta,
csatazaj,
cikornyás cet
mancsa csal.

értelem, szigetmonostor,
húsz február öt, szerda,
a valóság megismétli
a látszatot, elintézi,
hogy többé ne játsszalak ki,
betlehemi állatok közt
szalmalángból ácsolt kö-
röszt vonzza magához
a koszsösz, az ismeret,
az a lelki, nyugalmam
helyét ismeri, mégse
fog oda eljutni

eredet, pócsmegyer, húsz
február négy, péntek, az első
vers, amit az óvodában meg-
tanultam, úgy kezdődött,
hogy japán és kínai el-
mentek fingani, de lehet,
hogy ez már az iskolában
történt, amikor dénes attila
volt a padtársam, mellette
ültem, az első verset pedig
apámtól hallottam, nem va-
gyok én kapitány,
nem járok én paripán,
japánnak sikerült,
kínai belesült, írjátok fel
a fejfára, szegény legény
vagyok én, gyalog masírozok
én, megpróbálom folytatni
azt a verset, amit reggel
elkezdtem, a valóság
megismétli a látszatot,
szerelem helyett háború,
betlehemi angyalok közt
gerendából ácsolt köröszt
vonzza magához a koszsösz
nevét és illatát,

itt nyugszik kínai, aki nem
tudott, a szöveg szajhákról
beszél, aztán valószínűleg
többször is megnyílt,
mondom, széttárt vörös
kupa,
a teremtés előtti csönd
széles, mint a tekintete
annak, aki hazagondol,
volt ott egy kard, hozzátok
ide, vágjátok ketté, bölcsesség,
figyelmezzünk, a magasla-
tokon idegen isteneknek
mutat be ismerős áldoza-
tot a király, ezért nem já-
rok focimeccsre, laci fölöt-
tünk lakott, a szomszéd
házban a másik laci,
ezt most így mondom el,
mennyország
angyalok nélkül,
üres a néma kert,
ha nem vagy otthon a léte-
zésben, megbicsaklik a tör-
ténét, kék, mint a narancs,
kihull a mondatból
a szó,
kihull a versből a mon-
dat, ábrázolhatatlan
szárny-
suhogás,
márk azt mondta, smaragd-
késsel hasítja az erőt haj-
nalban, miért hazudsz,
mert szeretek hazudni, e-
gyiptomból hívtam az én
fiamat, részeg vagy, mozog
a szád, nem állítja helyre
a végtelent, kizökkent a tér,
szédülök,
felborzolják a halak

láthatatlanul,
lepelbe burkolt meztelen
test szeli át az éjszakát,
tükörképedet a halak lát-
hatatlanul, más akarta
ezt a születést, zárójelbe
szorítja a tenger emlékét
az akasztott, bélben
az esztéták nyugodalma,
az istennő neve helyett
az isten neve evett,
nemzetietlen összetartozás,
hétköznapok rajza a homok-
ban, ráncok az agykérgen,
a kézfejen barázdák,
középkori szerzetesek za-
rándokolnak a megépítendő
folyó két oldalára, u-
gyanaz az állandóság
változik szüntelen,
hófehér galamb

enyelgés, pócsmegyer, húsz
február három, hétfő,
testedről nyelvemre olvad
ízetlen lényed, míg alvad
a keresztén véred, hagytad,
hogyan az instrukció szerint
történjen meg minden megint,
a magvető magot köhint,
torokgyulladás a világ,
gyűrűsujjam tépett faág,
nem találsz több metaforát

nyomorult, pócsmegyer,
húsz február tizenegy,
kedd, az első betű

halványabb a többinél,
az első betű első fele,
amikor az első a másod-
dik, azt mondják, beteg,
szabályok nélkül nincs
művészet, pedig az élet
szabálytalan, több-e
a létezésnél, kevesebb,
amikor majd gépbe írom
egyenest, eltörlöm a hatá-
rokat, pedig a jelölhetet-
lent jelölni kell, angyalok
osztognak a faszizmus ter-
jengőségéről szóló elméle-
ten, ennek ellenére mezte-
len, lángnyelvek jelentek
meg a fejekre szórt hamu
fölött, senki sem próféta
más hazájában,
vak láthatatlanok
ütköznek a valóság
látható oszlopainak,
templomok sötétségébe
tapadt hófehér imák,
a lélek erőtlen, a test
haszontalan, névtelen év-
szakok csöndjével felel
a teremtés némasága,
senki sem próféta

a szűz test,
pócsmegyer,
húsz március
huszonnégy,
kedd, angyal
szórja szét
a harmatot,
néma jel,
névtelen

jelentés
a hallgatás,
kenyérzag

a szép lány,
pócsmegyer,
húsz március
huszonhárom,
hétfő,
titokzatos dolog az írás,
ha tánc közben
a néma test árnyéka
félrelép,
illedelmes levélhullás,
a szent holtteste
fej nélkül valószínű,
színek között
formátlan létezés,
törvénytelen szabály,
lélek a papír